

Τὰ μόρια τῆς φωτονεφέλης ταύτης, ἔνεκα τοῦ βάρους αὐτῶν, ἔτεινον νὰ συμπικνωθῶσι περὶ τὸ κέντρον αὐτῆς· ὅθεν ἡ φωτονεφέλη βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐσμικρύνετο κατὰ τὸν ὄγκον. Ἀλλ' οὐδὲν ἐν τῇ φύσει ἀπόλυται· ἡ ἐνέργεια, ἣτις πρότερον συνετέλει εἰς διατήρησιν τοῦ ὄγκου, μετεμορφώστο συνεχῆς εἰς θερμότητα καὶ εἰς φῶς. Οὕτως ἡ ἐκ τῆς βαρύτητος προερχομένη συμπύκνωσις τῆς φωτονεφέλης προχωροῦσα διαρκῶς κατάρθωσε νὰ συγκεντήσῃ τὴν μάζαν αὐτῆς εἰς μίαν φωτεινὴν σφαῖραν, ἐκπέμπουσαν θερμότητα καὶ φῶς.

Συγχρόνως ὅμως, κατὰ τοὺς νόμους τῆς Μηχανικῆς, καθόσον ἡ φωτονεφέλη συνεστέλλετο, ἡ ταχύτης τῆς περιστροφικῆς αὐτῆς κινήσεως καὶ ἡ φυγόκεντρος δύναμις ηὔξανον. Ἐπηλθε δὲ ἐποχὴ καθ' ἣν περὶ τὸν ἰσημειώνην ἡ φυγόκεντρος δύναμις κατέστη μείζιν τοῦ βάρους τῶν ἐκεῖ μορίων καὶ κατέστρεψε τὴν ισορροπίαν αὐτῶν· ὅθεν τὰ μόρια ταῦτα ἀπεσπάσθησαν τῆς ὑπολοίπου μάζης ὑπὸ μορφὴν δακτυλίου. Οὕτως ἡ φωτονεφέλη διακῆς συστελλομένη ἀπέβαλλε διαδοχικῶς εἰς διαφόρους ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις μικρὰ δακτυλίοιςδὴ τυμήματα αὐτῆς, ἃτινα κατέπιν ἀπετέλεσκαν τοὺς πλανήτας.

"Ηδη ἐφ' ἑκάστου τούτων συνέβη ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἡλιογόνου νεφέλης· οἱ πλανῆται συμπύκνωνται βαθμηδὸν ἀπέβαλλον καὶ αὐτοὶ ὑπὸ μορφὴν δακτυλίων μικρὰ τυμήματα τῆς μάζης τῶν, ἃτινα βραδύτερον ἀπετέλεσαν τοὺς δορυφόρους αὐτῶν.

Πᾶς ὅμως οἱ διάφοροι δακτύλιοι μετεμορφώθησαν εἰς σφαῖρας, εἰς πλανήτας δηλαδὴ καὶ εἰς δορυφόρους; — 'Εάν δλα τὰ μόρια δακτυλίου τινὸς ἐξηκολούθουν νὰ συμπύκνωνται ἐν αὐτῷ, χωρὶς νὰ χωρισθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων, θὰ κατέληγον εἰς τὸν σχηματισμὸν ὑγροῦ τινος ἡ στερεοῦ δακτυλίου· ἀλλ' ἡ τελεία κανονικότης, ἣν διατησμὸς οὗτος ἀπαιτεῖ ἐν τῇ κινήσει καὶ τῇ συμπύκνωσει καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ δακτυλίου κατέστησε τὸ φαινόμενον τοῦτο σπανιότατον. Οὕτως δλόκληρον τὸ ἡλιακὸν σύστημα δὲν παρέχει ἡ ἐν μόνην τοιοῦτο παράδειγμα, τὸ τῶν δακτυλίων τοῦ Κρόνου. Σχεδὸν πάντοτε ἔκαστος δακτύλιος διεσπάσθη εἰς διάφορα μικρὰ σφριοειδῆ τυμήματα, κινούμενα μετὰ τῆς αὐτῆς σχέδου ταχύτητος. Τότε δύο τινὰ συνέβησαν, ἡ τὰ τυμήματα ταῦτα, ἐλκόμενα ὑπὸ τοῦ μεγαλητέρου αὐτῶν ἴσχυρῶς, συγκεντρώθησαν περὶ αὐτὸν καὶ ἀπετέλεσαν μίαν καὶ μόνην σφαῖραν, ἔνα δηλαδὴ πλανήτην ἡ ἔνα δορυφόρον, ἡ ἐξηκολούθησαν νὰ μένωσι κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων, ἔκάστου αὐτῶν κινούμενον ἀνεξχρήστως τῶν λουπῶν. Η πρώτη τῶν περιπτώσεων τούτων εἴναι ἡ κοινοτέρων εἰς τὸ ἡμέτερον ἡλιακὸν σύστημα· ἐνῷ ἡ δευτέρων δὲν ἔλαβε χώραν εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῶν

δακτυλίων, οὓς ἀπέβαλεν ἡ ἡλιογόνος φωτονεφέλη εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ "Ἄρεος καὶ τοῦ Διὸς διάστημα. Πράγματι οἱ ἐκεῖ γνωστοὶ μέχρι σήμερον 308 μικροὶ πλανῆται εἰσὶν οἵτινα πως διεσκορπισμένοι, ὥστε ἀποτελοῦσι διάφορα συγκεντρικὰ κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων δακτυλίουειδη περὶ τὸν "Ηλιον συμπλέγματα, κινούμενα μετὰ διαφόρων ταχυτήτων περὶ αὐτόν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν δύναται γιὰ ἐξηγηθῆ διὰ τῆς διασπάσεως ἐνὸς πλανήτου εἰς τεμάχια, ως ὑπέθεσεν δ' Olbers, ἀλλὰ διὰ τῆς διαλύσεως διαφόρων δακτυλίων εἰς μικροὺς σφριροειδεῖς πλανήτας.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος.)

ΠΑΣΧΑ

"Ηλθε τ' "Αγιο Πάσχα, θλιβερὴ καρδιά.
Τὸ «Χριστός ἀνέστη» ψάλλουν τὰ παιδιά
μὲ βοὺς μεγάλη.

Μέσ' ἀπὸ τὸν τάφο τους, ἀπ' τὴν μαύρη γῆ,
τ' ἄνθη καὶ τὰ λούλουδα ἄκουσαν τὴν βοὺς
καὶ ξυπνοῦνται πάλι..

'Απ' τὰ βλέφαρά τους τ' Ἀπριλιοῦ ὑ δροσιά
διώγνει κάθε βύθος κ' ἀποκαμωσιά
καὶ τὰ ξαναστένει.
κι' ὁ γοργὸς δέ Ζέφυρος, δόλος μαργιολιά,
κλέψτει ἀπ' τὰ χειλάκια του μοσχερὸν φιλιά
καὶ τὴν πλάσιν ὁμίλει.

Μέθυσαν τ' ἀπόδνια ἀπὸ τὴν μυρωδιά!
καὶ λαλοῦν— τ' ἀκούεις ; — 'ς τα χλωρὰ κλαδιά
γλυκερὰ τραγούδια . . .
Ἐορτάζει 'Ανάστασι ὅλη ἡ ἔξοχη,
κι' ἀπ' τὴν εὐθυμιά τους λάμπουν εύτυχη
ώς καὶ τὰ μαμούδια.

Σύ, φτωχὴ καρδιά μου, διατί βαρεῖα
θλιβεσμοί, θαμμένη, σὰν καλογοηὴ
'ς ἔρυμο μοναστῆροι ;
Διατί 'ς τοῦ Ηλίου σου τὴν ἀναπνοή
δὲν ξαναστήνεσαι νάμπης 'ς τὴν ζωή.
πούναι πανηγύρι ;

Μάννα σου ἡ Φύσις, διές, λαμπροφορεῖ!
Πέτα τὸ μανδύ σου πλέον τὸ βαρύ,
τὴν μελαγχολία !

"Ανοιξε! λουλούδισε, 'σαν τὸν παληὴ σιγή,
καὶ σὰν τὸν ἀδελφάκια σου, τὰ φαιδρὰ πουλιά,
ψάλλε μ' εύθυμια :

"Οποιος ὅλο σκέβει θλιβερὰ 'ς τὴν γῆ,
βρίσκει μέσ' 'ς τοὺς τάφους τὴν παληὴ σιγή,
τὴν παληὴ σκοτιδιά.

"Οποιος κάμνει 'Ανάστασι, βλέπει 'ς τ' ἀψιλά—
Γιὰ τὴν εύτυχια του τὸν καμπογελᾶ
μιὰ καινούρια ἐλπίδα.

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ